

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 3.7.2007
KOM(2007) 376 wersja ostateczna

2007/0129 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające załączniki do rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji
systemów zabezpieczenia społecznego**

(przedstawiony przez Komisję)

UZASADNIENIE

1) KONTAKST WNIOSKU

- **Podstawa i cele wniosku**

Rozporządzenie 883/2004, które unowocześnia i upraszcza koordynację systemów zabezpieczenia społecznego w UE, weszło w życie w maju 2004 r., lecz nie jest jeszcze stosowane. Aby rozporządzenie stało się stosowane należy zakończyć prace nad jego załącznikami.

- **Kontekst ogólny**

Rozporządzenie 883/2004 zastępuje rozporządzenie (EWG) nr 1408/71, które obecnie określa zasady koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Nowe rozporządzenie upraszcza i unowocześnia obowiązujące przepisy. Rozporządzenie 883/2004 stanowi, iż należy określić treść załączników II i X przed datą rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia. Pozostałe załączniki wymagają aktualizacji, głównie w celu uwzględnienia wymogów państw członkowskich, które przystąpiły do UE po ukończeniu prac nad rozporządzeniem (29 kwietnia 2004 r.).

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Odpowiednikami załączników II i X do rozporządzenia 883/2004, obecnie pozbawionych treści, są załączniki III i IIa do rozporządzenia 1408/71. Pozostałe załączniki zmieniane niniejszym wnioskiem zawierają już przepisy odnośnie do kilku państw członkowskich, lecz wymagają uzupełnienia w celu uwzględnienia państw członkowskich, które przystąpiły do UE po dniu 29 kwietnia 2004 r. Niektóre z tych załączników również mają swoje odpowiedniki w rozporządzeniu 1408/71. Jednakże część 1 załącznika I (zaliczki z tytułu świadczeń alimentacyjnych) oraz załączniki III i IV (szczególne zasady dotyczące świadczeń zdrowotnych) mają zastosowanie tylko do rozporządzenia 883/2004.

- **Spójność z polityką i celami Unii w innych dziedzinach**

Nie dotyczy.

2) KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA WPŁYWU

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Każde z państw członkowskich zostało poproszone o przedstawienie wszelkich wniosków dotyczących załączników, niezbędnych dla celów stosowania jego ustawodawstwa. Służby Komisji dokonały następnie oceny przedstawionych wniosków i omówiły z urzędnikami zainteresowanych państw członkowskich bardziej szczegółowe kwestie.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób, w jaki były one uwzględniane

Zaakceptowano prawie wszystkie wnioski państw członkowskich. Niektóre z nich zostały wycofane po omówieniu ich z Komisją, gdyż uznano je za zbędne.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena wpływu**

Rozporządzenie 883/2004 upraszcza i unowocześnia istniejące przepisy. Rozporządzenie stanowi, iż należy określić treść załączników II i X przed datą rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia. Pozostałe załączniki muszą być zaktualizowane w celu uwzględnienia stanowisk państw członkowskich, które przystąpiły do UE po dniu 29 kwietnia 2004 r.

Rozporządzenie 883/2004 ułatwia koordynację systemów zabezpieczenia społecznego w państwach członkowskich oraz unowocześnia i upraszcza obowiązujące procedury. Wniosek będzie miał pozytywne oddziaływanie w porównaniu z obowiązującymi przepisami i umożliwi usprawnienie procedur administracyjnych dla wszystkich podmiotów, których dotyczą przepisy tego rozporządzenia, w tym krajowych organów zabezpieczenia społecznego i pracodawców, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw, oraz dla obywateli.

3) ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

Każdy załącznik do rozporządzenia zawiera przepisy odnoszące się do poszczególnych państw członkowskich. Rozporządzenie stanowi, iż należy określić treść załączników II (postanowienia konwencji, które pozostają w mocy) i X (specjalne nieskładkowe świadczenia pieniężne) przed datą rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia. Należy dostosować treść załączników I, III, IV, VI, VIII, IX i XI, by uwzględnić wymogi państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej po dniu 29 kwietnia 2004 r. Niezbędne są także dalsze drobne zmiany w niektórych załącznikach w celu uwzględnienia ostatnich zmian w innych państwach członkowskich.

- **Podstawa prawna**

Art. 42 i 308 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

- **Zasada pomocniczości**

Zasada pomocniczości ma zastosowanie, o ile wniosek nie podlega kompetencjom wyłącznym Wspólnoty.

Cele wniosku nie mogą być osiągnięte w sposób zadowalający poprzez działania państw członkowskich z następujących względów:

Wprowadzenie środków koordynujących w dziedzinie zabezpieczenia społecznego jest obowiązkiem Wspólnoty określonym w art. 42 Traktatu i jest konieczne dla zagwarantowania możliwości pełnego korzystania z przewidzianego w Traktacie

prawa do swobodnego przepływu osób. Bez takiej koordynacji istniałoby ryzyko, że swoboda przepływu osób nie byłaby osiągalna w praktyce – korzystanie z tego prawa przez poszczególnych obywateli byłoby mniej prawdopodobne, jeśli oznaczałoby zasadniczo utratę ich praw do zabezpieczenia społecznego nabytych już w innym państwie członkowskim. Celem obowiązującego prawodawstwa Wspólnoty nie jest zastąpienie różnych krajowych systemów zabezpieczenia społecznego. Należy podkreślić, że proponowane rozporządzenie nie jest środkiem harmonizacji i nie wykracza poza to, co jest konieczne dla skutecznej koordynacji. Zasadniczym celem wniosku jest uproszczenie obowiązujących rozwiązań.

Działanie Wspólnoty umożliwi lepszą realizację celów wniosku z następujących przyczyn:

Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego może być realizowana jedynie na poziomie Wspólnoty. Celem wniosku jest zapewnienie skutecznego funkcjonowania koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego we wszystkich państwach członkowskich.

W odniesieniu do wskaźników jakościowych, ponieważ wniosek jest wyłącznie środkiem koordynacji, może on być wdrożony jedynie na szczeblu Wspólnoty. Umożliwi on bardziej skuteczną koordynację systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich.

Państwa członkowskie są w dalszym ciągu odpowiedzialne za organizację i finansowanie własnych systemów zabezpieczenia społecznego.

Wniosek jest więc zgodny z zasadą pomocniczości.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Rozporządzenie 883/2004 wymaga tego rodzaju działania, a zmieniane załączniki są częścią tego rozporządzenia.

Wniosek ułatwi państwom członkowskim koordynację systemów zabezpieczenia społecznego i z tego względu przyniesie korzyści zarówno obywatelom, jak i krajowym organom zabezpieczenia społecznego.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: rozporządzenie.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następującego względu:

Niemożliwe jest zastosowanie innych instrumentów, ponieważ rozporządzenie 883/2004 wymaga tego rodzaju działania, a załączniki są częścią tego rozporządzenia.

4) WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Wspólnoty.

5) INFORMACJE DODATKOWE

- **Uproszczenie**

Wniosek przewiduje uproszczenie prawodawstwa.

Rozporządzenie 883/2004 zawiera zasady i procedury uproszczone w stosunku do poprzedzającego go rozporządzenia 1408/71.

- **Europejski Obszar Gospodarczy**

Proponowany akt prawny ma znaczenie dla EOG i w związku z tym jego zakres powinien obejmować Europejski Obszar Gospodarczy.

- **Szczegółowe wyjaśnienie wniosku**

Punkt 1 załącznika zmienia załącznik I do rozporządzenia 883/2004, który dotyczy zaliczek z tytułu świadczeń alimentacyjnych (część 1) i specjalnych zasiłków porodowych i adopcyjnych (część 2). Art. 1 lit. z) rozporządzenia stanowi, że takie zaliczki i zasiłki, które są wymienione w załączniku I, nie są „świadczeniami rodzinnymi” w rozumieniu rozporządzenia. Zaliczki i zasiłki wymienione w załączniku I znajdują się zatem poza zakresem rozporządzenia. Przepis zmieniający dodaje szereg świadczeń do wykazów zawartych w załączniku.

Punkt 2 załącznika określa treść załącznika II do rozporządzenia 883/2004, który dotyczy pozostających w mocy dwustronnych konwencji między państwami członkowskimi. Art. 8 ust. 1 rozporządzenia stanowi, że, co do zasady, rozporządzenie zastępuje wszelkie konwencje dotyczące zabezpieczenia społecznego mające zastosowanie między państwami członkowskimi i wchodzące w zakres rozporządzenia. Takie konwencje mogą być jednak nadal stosowane, pod warunkiem, że są one bardziej korzystne dla beneficjentów lub jeżeli wynikają ze szczególnych okoliczności historycznych, a ich skutki są ograniczone w czasie. Konwencje takie są wymienione w załączniku II. Niektóre z nich nie mają zastosowania do wszystkich osób objętych zakresem rozporządzenia; te konwencje wymienia się w części B załącznika. Zawiera on wpisy w dużej mierze zbliżone do tych, które wymienia załącznik III do rozporządzenia 1408/71, obecnie obowiązujący odpowiednik załącznika II do rozporządzenia 883/2004.

Punkt 3 załącznika zmienia załącznik III do rozporządzenia 883/2004 dotyczący ograniczenia praw do (zdrowotnych) świadczeń rzeczowych dla członków rodziny pracownika przygranicznego. Zgodnie z art. 17 rozporządzenia osoba mająca miejsce zamieszkania poza właściwym państwem członkowskim (państwem odpowiedzialnym za zabezpieczenie społeczne tej osoby) jest ubezpieczona zdrowotnie w państwie właściwym, lecz jest uprawniona do uzyskania opieki zdrowotnej w państwie zamieszkania tak, jak gdyby była w nim ubezpieczona; dotyczy to także członków rodziny ubezpieczonego. Art. 18 ust. 1 rozporządzenia stanowi, że takie osoby przebywające czasowo w państwie właściwym mogą uzyskać pełną opiekę zdrowotną również w tym państwie. Jednakże art. 18 ust. 2 przewiduje wyjątek w przypadku członków rodziny pracownika przygranicznego. („Pracownik przygraniczny” to, zgodnie z definicją zawartą w art. 1 lit. f, osoba pracująca w jednym państwie

członkowskim, która zamieszkuje w innym państwie członkowskim, o ile powraca do państwa członkowskiego zamieszkania co najmniej raz w tygodniu.) Członkowie rodziny pracownika przygranicznego przebywający czasowo w państwie właściwym są uprawnieni do uzyskania opieki zdrowotnej na podstawie art. 19, z zastrzeżeniem, że państwo członkowskie, którego to dotyczy, jest wymienione w załączniku III. W konsekwencji takie osoby będą uprawnione jedynie do węższego zakresu świadczeń przewidzianego w tym artykule (do leczenia, które z powodów medycznych staje się niezbędne w czasie pobytu). Przepis zmieniający dodaje szereg państw członkowskich do wykazu zawartego w załączniku.

Punkt 4 załącznika zmienia załącznik IV do rozporządzenia 883/2004 dotyczący rozszerzenia zakresu praw do świadczeń rzeczowych dla emerytów lub rencistów powracających do właściwego państwa członkowskiego. Art. 27 ust. 1 rozporządzenia stanowi, że emeryci lub renciści oraz członkowie ich rodzin, którzy zamieszkują poza właściwym państwem członkowskim, są zwykle uprawnieni do uzyskania opieki zdrowotnej na podstawie art. 19 (patrz wyżej), gdy przebywają czasowo w innym państwie członkowskim. Jednakże art. 27 ust. 2 stanowi, że takie osoby mogą uzyskać pełną opiekę zdrowotną w przypadku czasowego pobytu w państwie właściwym, z zastrzeżeniem, że państwo członkowskie, którego to dotyczy, jest wymienione w załączniku IV. W konsekwencji takie osoby są uprawnione nie do ograniczonego zakresu świadczeń określonego w art. 19, lecz do pełnej opieki zdrowotnej. Przepis zmieniający dodaje szereg państw członkowskich do wykazu zawartego w załączniku.

Nie zmienia się załącznika V do rozporządzenia 883/2004, gdyż żadne państwo członkowskie nie przedstawiło wniosku o zmianę o tego załącznika.

Punkt 5 załącznika zmienia załącznik VI do rozporządzenia 883/2004 dotyczący określania ustawodawstwa typu A, które powinno być przedmiotem szczególnej koordynacji. Zgodnie z art. 44 ust. 1 „ustawodawstwo typu A” oznacza takie ustawodawstwo, na podstawie którego kwota świadczeń z tytułu inwalidztwa nie zależy od długości okresów ubezpieczenia lub zamieszkania i które jest w sposób wyraźny zawarte w załączniku VI. Świadczenia typu A podlegają szczególnemu systemowi koordynacji zabezpieczenia społecznego; co do zasady osoba uprawniona do świadczeń typu A otrzymuje jedno pełne świadczenie z tytułu inwalidztwa z państwa członkowskiego, na podstawie którego ustawodawstwo powstało to uprawnienie (natomiast w systemie B osoba otrzymuje oddzielne świadczenia od każdego państwa członkowskiego, w którym była ubezpieczona, a każde świadczenie wyliczane jest proporcjonalnie.) Przepis zmieniający dodaje określone przepisy niektórych państw członkowskich do wykazu zawartego w załączniku.

Punkt 6 załącznika zmienia załącznik VII do rozporządzenia 883/2004 dotyczący zgodności między państwami członkowskimi w sprawie stopnia inwalidztwa. Zgodnie z art. 46 rozporządzenia w przypadku gdy osoba jest uprawniona do świadczeń z tytułu inwalidztwa w dwóch lub więcej państwach członkowskim, każde państwo członkowskie niezależnie ocenia stopień inwalidztwa. Jednakże art. 46 ust. 3 stanowi, że decyzja dotycząca inwalidztwa podjęta przez jedno państwo członkowskie jest wiążąca dla innego państwa członkowskiego, pod warunkiem że zgodność między ustawodawstwami państw, których to dotyczy, w sprawie warunków odnoszących się do stopnia inwalidztwa, jest potwierdzona w załączniku VII. Obecnie załącznik VII odnosi się do zgodności między czterema państwami członkowskimi: Belgią, Francją, Włochami i Luksemburgiem. W wyniku ostatnich zmian w ustawodawstwie krajowym

Luksemburga nie występuje już zgodność między ustawodawstwem Luksemburga i innych państw członkowskich, usuwa się zatem z załącznika wpisy dotyczące Luksemburga.

Punkt 7 załącznika zmienia załącznik VIII do rozporządzenia 883/2004 dotyczący przypadków, w których można odstąpić od proporcjonalnego ustalania świadczeń (część 1) lub w których nie ma ono zastosowania (część 2). Zgodnie z art. 52 ust. 4 rozporządzenia można odstąpić od proporcjonalnego ustalania świadczeń, jeżeli świadczenie niezależne (wyliczone na podstawie ustawodawstwa tylko jednego państwa członkowskiego) byłoby zawsze równe lub wyższe od świadczenia proporcjonalnego. Zgodnie z art. 52 ust. 5 ustalanie proporcjonalne nie ma zastosowania do przypadków, w których okresy czasu nie są brane pod uwagę w ustaleniach (na przykład w systemach kapitałowych). Aby wyłączenia określone w art. 52 mogły mieć zastosowanie, systemy, których to dotyczy muszą być wymienione w załączniku VIII. Zmiany do art. 52 i do załącznika VIII zostały częściowo uzgodnione podczas negocjacji w Radzie w sprawie wniosku dotyczącego załącznika XI (dokument Rady 15598/06 SOC 556 CODEC 1352). Załącznik VIII zmieniony wspomnianym wnioskiem będzie zawierał wpisy dotyczące wszystkich państw członkowskich z wyjątkiem Bułgarii i Rumunii. W przepisie zmieniającym zawartym w niniejszym wniosku dodaje się zatem do tego załącznika wyłącznie wpisy dotyczące Bułgarii i Rumunii.

Punkt 8 załącznika zmienia załącznik IX do rozporządzenia 883/2004 dotyczący kumulacji świadczeń. Państwa członkowskie mogą wprowadzić zasady przeciwdziałania kumulacji, aby zapobiec sytuacji, w której jedna osoba jest uprawniona do dwóch lub więcej podobnych świadczeń odnoszących się do tego samego okresu. Art. 54 rozporządzenia ogranicza zastosowanie zasad przeciwdziałania kumulacji wprowadzonych przez państwa członkowskie: zasady te nie mogą mieć zastosowania do świadczenia proporcjonalnego, zaś mogą mieć zastosowanie do świadczenia niezależnego wyłącznie wtedy, gdy świadczenie to spełnia kryteria określone w art. 54 ust. 2 i jest wymienione w załączniku IX. Kryteria określone w art. 54 ust. 2 są następujące: kwota świadczenia nie zależy od długości okresów ubezpieczenia lub zamieszkania (część I załącznika) lub świadczenie to jest ustalane na podstawie zaliczonego okresu (część II załącznika). Ustanowiono wyjątek dla umów wymienionych w części III załącznika. W przepisie zmieniającym dodaje się określone przepisy niektórych państw członkowskich do wykazów zawartych w załączniku.

Punkt 9 załącznika określa treść załącznika X do rozporządzenia 883/2004 dotyczącego specjalnych nieskładkowych świadczeń pieniężnych. Art. 70 rozporządzenia przewiduje szczególne zasady dla tego rodzaju świadczenia mieszanego łączącego cechy świadczeń z zabezpieczenia społecznego i pomocy społecznej. W przeciwieństwie do pozostałych świadczeń, do których rozporządzenie ma zastosowanie, specjalne nieskładkowe świadczenia pieniężne nie mogą być eksportowane. Innymi słowy, są one wypłacane tylko wtedy, gdy uprawniony ma miejsce zamieszkania w państwie członkowskim wypłacającym świadczenie. Załącznik zawiera wykaz specjalnych nieskładkowych świadczeń pieniężnych dla każdego państwa członkowskiego. Zawiera on wpisy w dużej mierze zbliżone do tych, które wymienia załącznik IIa do rozporządzenia 1408/71, obecnie obowiązujący odpowiednik załącznika X do rozporządzenia 883/2004.

Punkt 10 załącznika zmienia załącznik XI do rozporządzenia 883/2004 zawierający

szczególne postanowienia dotyczące stosowania ustawodawstw państw członkowskich. Przewiduje to art. 83 rozporządzenia. Załącznik XI podzielono na odrębne sekcje poświęcone każdemu państwu członkowskiemu, zawierające, w stosownych przypadkach, dodatkowe przepisy dotyczące specyficznych aspektów ustawodawstwa poszczególnych państw członkowskich. Celem każdego wpisu jest zapewnienie sprawnego stosowania rozporządzenia w państwie członkowskim, którego to dotyczy. Został już przedłożony wniosek dotyczący tego załącznika (dokument Rady 5672/06 SOC 28 CODEC 66- COM(2006) 7), który jest obecnie rozpatrywany przez Radę. Wspomniany wniosek zawiera wpisy dotyczące wszystkich państw członkowskich z wyjątkiem Bułgarii i Rumunii. W przepisie zmieniającym zawartym w niniejszym wniosku dodaje się zatem do tego załącznika wyłącznie wpisy dotyczące Bułgarii i Rumunii.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające załączniki do rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji
systemów zabezpieczenia społecznego**

(Tekst mający znaczenie dla EOG i dla Szwajcarii)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 42 i 308,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów³,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu⁴,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁵ stanowi, iż należy określić treść załączników II i X do tego rozporządzenia przed datą rozpoczęcia jego stosowania.
- (2) Należy dostosować treść załączników I, III, IV, VI, VIII, IX i XI do rozporządzenia (WE) nr 883/2004, by uwzględnić wymogi państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej po dacie przyjęcia rozporządzenia.
- (3) Niezbędne są także dalsze drobne zmiany w załącznikach I, III, IV, VII i IX do rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w celu uwzględnienia ostatnich zmian w innych państwach członkowskich.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 stanowi, iż stosuje się ono od dnia wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego. Niniejsze rozporządzenie należy więc stosować począwszy od tej samej daty.

¹ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

³ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

⁴ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

⁵ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, str. 1.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 883/2004.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach do rozporządzenia (WE) nr 883/2004 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

(1) W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 883/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1. W części I (zaliczki z tytułu świadczeń alimentacyjnych):

a) po wpisie w pozycji „A. BELGIA” dodaje się następujący wpis:

„B. BUŁGARIA

Świadczenia alimentacyjne wypłacane przez państwo na podstawie art. 92 kodeksu rodzinnego.”;

b) pozycje „B. DANIA”, „C. NIEMCY” i „D. FRANCJA” otrzymują odpowiednio oznaczenia „C. DANIA”, „D. NIEMCY” i „E. FRANCJA”;

c) po wpisie w pozycji „E. FRANCJA” dodaje się następujący wpis:

„F. LUKSEMBURG

Zaliczki z tytułu świadczeń alimentacyjnych i egzekucja tych świadczeń w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1980 r.”;

d) pozycja „E. AUSTRIA” otrzymuje oznaczenie „G. AUSTRIA”;

e) po wpisie w pozycji „G. AUSTRIA” dodaje się następujący wpis:

„H. POLSKA

Zaliczka alimentacyjna w rozumieniu ustawy o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej.”;

f) pozycja „F. PORTUGALIA” otrzymuje oznaczenie „I. PORTUGALIA”;

g) po wpisie w pozycji „I. PORTUGALIA” dodaje się następujące wpisy:

„J. SŁOWENIA

Świadczenie alimentacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 25 lipca 2006 r. o gwarancji publicznej i funduszu alimentacyjnym Republiki Słowenii.

K. SŁOWACJA

Zastępcze świadczenie z tytułu alimentacji (zastępcze świadczenie alimentacyjne) zgodnie z ustawą nr 452/2004 Coll. o zastępczym świadczeniu z tytułu alimentacji, z późniejszymi zmianami.”;

h) pozycje „G. FINLANDIA” i „H. SZWECJA” otrzymują odpowiednio oznaczenia „L. FINLANDIA” i „M. SZWECJA”.

2. W części I (specjalne zasiłki porodowe i adopcyjne):

a) po wpisie w pozycji „A. BELGIA” dodaje się następujące wpisy:

„B. BUŁGARIA

Zryczałtowany zasiłek macierzyński (ustawa o zasiłkach rodzinnych dla dzieci).

C. REPUBLIKA CZESKA

Zasiłek porodowy.

D. ESTONIA

a) Zasiłek porodowy;

b) zasiłek adopcyjny.”;

b) pozycje „B. HISZPANIA” i „C. FRANCJA” zostają otrzymują odpowiednio oznaczenia „E. HISZPANIA” i „F. FRANCJA”;

c) po wpisie w pozycji „F. FRANCJA” dodaje się następujące wpisy:

„G. ŁOTWA

a) Zasiłek porodowy;

b) zasiłek adopcyjny.

H. LITWA

Zryczałtowany zasiłek na dziecko”.

d) pozycja „D. LUKSEMBURG” otrzymuje oznaczenie „I. LUKSEMBURG”;

e) po wpisie w pozycji „I. LUKSEMBURG” dodaje się następujące wpisy:

„J. WĘGRY

Zasiłek macierzyński.

K. POLSKA

Jednorazowa zapomoga z tytułu urodzenia się dziecka (ustawa o świadczeniach rodzinnych).

L. RUMUNIA

Zasiłek porodowy.

M. SŁOWENIA

Zasiłek porodowy.

N. SŁOWACJA

- a) Zasiłek porodowy;
- b) dodatek do zasiłku porodowego.”;
- f) pozycja „E. FINLANDIA” otrzymuje oznaczenie „O. FINLANDIA”.

(2) Załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 883/2004 otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK II

**POSTANOWIENIA KONWENCJI, KTÓRE POZOSTAJĄ W MOCY I KTÓRE, W
ODPOWIEDNICH PRZYPADKACH, SĄ OGRANICZONE DO OBJĘTYCH NIMI
OSÓB**

(art. 8 ust. 1)

A. Nadal mające zastosowanie postanowienia konwencji o zabezpieczeniu społecznym

1. BELGIA-NIEMCY

Art. 3 i 4 Protokołu końcowego z dnia 7 grudnia 1957 r. do Konwencji ogólnej z tego samego dnia, w brzmieniu ustalonym Protokołem uzupełniającym z dnia 10 listopada 1960 r. (zaliczanie okresów ubezpieczenia przebytych w niektórych regionach przygranicznych przed, podczas i po drugiej wojnie światowej).

2. BUŁGARIA-NIEMCY

Art. 28 ust. 1 lit. b Konwencji z dnia 17 grudnia 1997 r. o zabezpieczeniu społecznym.

3. BUŁGARIA-AUSTRIA

Art. 38 ust. 3 Konwencji z dnia 14 kwietnia 2005 r. o zabezpieczeniu społecznym.

4. BUŁGARIA-SŁOWENIA

Art. 32 ust. 2 Konwencji z dnia 18 grudnia 1957 r. o zabezpieczeniu społecznym.

5. REPUBLIKA CZESKA-NIEMCY

Art. 39 ust. 1 lit. b i c Umowy z dnia 27 lipca 2001 r. o zabezpieczeniu społecznym.

6. REPUBLIKA CZESKA-CYPR

Art. 32 ust. 4 Umowy z dnia 19 stycznia 1999 r. o zabezpieczeniu społecznym.

7. REPUBLIKA CZESKA-LUKSEMBURG

Art. 52 ust. 8 Umowy z dnia 17 listopada 2000 r.

8. REPUBLIKA CZESKA-AUSTRIA

Art. 32 ust. 3 Konwencji z dnia 20 lipca 1999 r. o zabezpieczeniu społecznym.

9. REPUBLIKA CZESKA-SŁOWACJA

Art. 12, 20 i 33 Umowy z dnia 29 października 1992 r. o zabezpieczeniu społecznym.

10. DANIA-FINLANDIA

Art. 7 Konwencji nordyckiej z dnia 18 sierpnia 2003 r. o zabezpieczeniu społecznym dotyczący pokrycia dodatkowych kosztów podróży w przypadku choroby w trakcie pobytu w innym kraju nordyckim, powodującej konieczność przedsięwzięcia droższej podróży powrotnej do kraju zamieszkania.

11. DANIA-SZWECJA

Art. 7 Konwencji nordyckiej z dnia 18 sierpnia 2003 r. o zabezpieczeniu społecznym dotyczący pokrycia dodatkowych kosztów podróży w przypadku choroby w trakcie pobytu w innym kraju nordyckim, powodującej konieczność przedsięwzięcia droższej podróży powrotnej do kraju zamieszkania.

12. NIEMCY-HISZPANIA

Art. 45 ust. 2 Konwencji z dnia 4 grudnia 1973 r. o zabezpieczeniu społecznym (reprezentacja przez placówki dyplomatyczne i konsularne).

13. NIEMCY-FRANCJA

a) Umowa uzupełniająca nr 4 z dnia 10 lipca 1950 r. do Konwencji ogólnej z tego samego dnia, w brzmieniu ustalonym Umową dodatkową nr 2 z dnia 18 czerwca 1955 r. (zaliczanie okresów ubezpieczenia przebytych między dniem 1 lipca 1940 r. a dniem 30 czerwca 1950 r.);

b) tytuł I wspomnianej Umowy dodatkowej nr 2 (zaliczanie okresów ubezpieczenia przebytych przed dniem 8 maja 1945 r.);

c) pkt 6, 7 i 8 Protokołu ogólnego z dnia 10 lipca 1950 r. do Konwencji ogólnej z tego samego dnia (uzgodnienia administracyjne);

d) tytuły II, III i IV Umowy z dnia 20 grudnia 1963 r. (zabezpieczenie społeczne w kraju związkowym Saary).

14. NIEMCY-LUKSEMBURG

Art. 4, 5, 6 i 7 Traktatu z dnia 11 lipca 1959 r. (zaliczanie okresów ubezpieczenia przebytych między wrześniem 1940 r. i czerwcem 1946 r.).

15. NIEMCY-WĘGRY

Art. 40 ust. 1 lit. b Konwencji z dnia 2 maja 1998 r. o zabezpieczeniu społecznym.

16. NIEMCY-NIDERLANDY

Art. 2 i 3 Umowy uzupełniającej nr 4 z dnia 21 grudnia 1956 r. do Konwencji z dnia 29 marca 1951 r. (rozstrzyganie w sprawach praw nabytych w niemieckim systemie ubezpieczenia społecznego przez pracowników niderlandzkich między dniem 13 maja 1940 r. i dniem 1 września 1945 r.)

17. NIEMCY-AUSTRIA

a) Art. 1 ust. 5 oraz art. 8 Konwencji z dnia 19 lipca 1978 r. o ubezpieczeniu na wypadek bezrobocia oraz art. 10 Protokołu końcowego do tej Konwencji (przyznawanie zasiłków dla bezrobotnych pracownikom przygranicznym przez poprzednie państwo zatrudnienia) nadal stosuje się do osób, które pracowały jako pracownicy przygraniczni do dnia 1 stycznia 2005 r. włącznie i stały się bezrobotne przed dniem 1 stycznia 2011 r.

b) art. 14 ust. 2 lit. g, h, i oraz j Konwencji z dnia 4 października 1995 r. o zabezpieczeniu społecznym dotyczący podziału kompetencji między oba kraje w odniesieniu do spraw dotyczących zakończonego ubezpieczenia i do przebytych okresów ubezpieczenia.

18. NIEMCY-POLSKA

a) Umowa z dnia 9 października 1975 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i wypadkowym, pod warunkami i w zakresie określonym w art. 27 ust. 2 - 4 Umowy z dnia 8 grudnia 1990 r. o zabezpieczeniu społecznym;

b) art. 27 ust. 5 i 28 ust. 2 Umowy z dnia 8 grudnia 1990 r. o zabezpieczeniu społecznym.

19. NIEMCY-RUMUNIA

Artykuł 28 ust. 1 lit. b Konwencji z dnia 8 kwietnia 2005 r. o zabezpieczeniu społecznym.

20. NIEMCY-SŁOWENIA

Art. 42 Konwencji z dnia 24 września 1997 r. o zabezpieczeniu społecznym.

21. NIEMCY-SŁOWACJA

Artykuł 29 ust. 1, 2 i 3 Umowy z dnia 12 września 2002 r.

22. NIEMCY-ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

a) Art. 7 ust. 5 i 6 Konwencji z dnia 20 kwietnia 1960 r. o zabezpieczeniu społecznym (ustawodawstwo właściwe dla osób cywilnych pracujących w służbie sił zbrojnych);

b) art. 5 ust. 5 i 6 Konwencji z dnia 20 kwietnia 1960 r. o ubezpieczeniu na wypadek bezrobocia (ustawodawstwo właściwe dla osób cywilnych pracujących w służbie sił zbrojnych).

23. IRLANDIA-ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Art. 8 Umowy z dnia 14 września 1971 r. o zabezpieczeniu społecznym (dotyczący przenoszenia i uznawania niektórych świadczeń z tytułu niepełnosprawności).

24. HISZPANIA-PORTUGALIA

Art. 22 Konwencji ogólnej z dnia 11 czerwca 1969 r. (eksport zasiłków dla bezrobotnych).

25. WŁOCHY-SŁOWENIA

a) Umowa w sprawie wykonania wzajemnych zobowiązań w zakresie ubezpieczeń społecznych, z uwzględnieniem paragrafu 7 załącznika XIV do Traktatu o pokoju (zawarta w formie wymiany not dnia 5 lutego 1959 r.);

b) art. 45 ust. 3 Konwencji z dnia 7 lipca 1997 r. o zabezpieczeniu społecznym dotyczący byłej strefy B Wolnego Terytorium Triestu.

26. LUKSEMBURG-SŁOWACJA

Art. 50 ust. 5 Traktatu z dnia 23 maja 2002 r. o zabezpieczeniu społecznym.

27. WĘGRY-AUSTRIA

Art. 36 ust. 3 Konwencji z dnia 31 marca 1999 r. o zabezpieczeniu społecznym.

28. WĘGRY-SŁOWENIA

Art. 31 Konwencji z dnia 7 października 1957 r. o zabezpieczeniu społecznym.

29. WĘGRY-SŁOWACJA

Art. 34 ust. 1 Konwencji z dnia 30 stycznia 1959 r. o zabezpieczeniu społecznym.

30. AUSTRIA-POLSKA

Art. 33 ust. 3 Konwencji z dnia 7 września 1998 r. o zabezpieczeniu społecznym.

31. AUSTRIA-RUMUNIA

Art. 37 ust. 3 Umowy z dnia 28 października 2005 r. o zabezpieczeniu społecznym

32. AUSTRIA-SŁOWENIA

Art. 37 Konwencji z dnia 10 marca 1997 r. o zabezpieczeniu społecznym.

33. AUSTRIA-SŁOWACJA

Art. 34 ust. 3 Umowy z dnia 21 grudnia 2001 r. o zabezpieczeniu społecznym.

34. PORTUGALIA-ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Art. 2 ust. 1 Protokołu z dnia 15 listopada 1978 r. o leczeniu medycznym.

35. FINLANDIA-SZWECJA

Art. 7 Konwencji nordyckiej z dnia 18 sierpnia 2003 r. o zabezpieczeniu społecznym dotyczący pokrycia dodatkowych kosztów podróży w przypadku choroby w trakcie

pobytu w innym kraju nordyckim, powodującej konieczność przedsięwzięcia droższej podróży powrotnej do kraju zamieszkania.

B. Nadal mające zastosowanie postanowienia konwencji, których zakres nie obejmuje wszystkich osób, do których stosuje się rozporządzenie

1. BUŁGARIA-AUSTRIA

Art. 38 ust. 3 Konwencji z dnia 14 kwietnia 2005 r. o zabezpieczeniu społecznym.

2. REPUBLIKA CZESKA-CYPR

Art. 32 ust. 4 Umowy z dnia 19 stycznia 1999 r. o zabezpieczeniu społecznym.

3. REPUBLIKA CZESKA-AUSTRIA

Art. 32 ust. 3 Konwencji z dnia 20 lipca 1999 r. o zabezpieczeniu społecznym.

4. NIEMCY-AUSTRIA

Art. 14 ust. 2 lit. g, h, i oraz j Konwencji z dnia 4 października 1995 r. o zabezpieczeniu społecznym dotyczący podziału kompetencji między oba kraje w odniesieniu do spraw dotyczących zakończonego ubezpieczenia i do przebytych okresów ubezpieczenia.

5. NIEMCY-SŁOWENIA

Art. 42 Konwencji z dnia 24 września 1997 r. o zabezpieczeniu społecznym.

6. WŁOCHY-SŁOWENIA

a) Umowa w sprawie wykonania wzajemnych zobowiązań w zakresie ubezpieczeń społecznych, z uwzględnieniem paragrafu 7 załącznika XIV do Traktatu o pokoju (zawarta w formie wymiany not dnia 5 lutego 1959 r.);

b) art. 45 ust. 3 Konwencji z dnia 7 lipca 1997 r. o zabezpieczeniu społecznym dotyczący byłej strefy B Wolnego Terytorium Triestu.

7. WĘGRY-AUSTRIA

Art. 36 ust. 3 Konwencji z dnia 31 marca 1999 r. o zabezpieczeniu społecznym.

8. WĘGRY-SŁOWENIA

Art. 31 Konwencji z dnia 7 października 1957 r. o zabezpieczeniu społecznym.

9. WĘGRY-SŁOWACJA

Art. 34 ust. 1 Konwencji z dnia 30 stycznia 1959 r. o zabezpieczeniu społecznym

10. AUSTRIA-POLSKA

Art. 33 ust. 3 Konwencji z dnia 7 września 1998 r. o zabezpieczeniu społecznym.

11. AUSTRIA-RUMUNIA

Art. 37 ust. 3 Umowy z dnia 28 października 2005 r. o zabezpieczeniu społecznym.

12. AUSTRIA-SŁOWENIA

Art. 37 Konwencji z dnia 10 marca 1997 r. o zabezpieczeniu społecznym.

13. AUSTRIA-SŁOWACJA

Art. 34 ust. 3 Umowy z dnia 21 grudnia 2001 r. o zabezpieczeniu społecznym.”.

(3) W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 883/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1. Po wpisie „DANIA” dodaje się wpis „ESTONIA”.
2. Po wpisie „IRLANDIA” dodaje się następujące wpisy:
„WŁOCHY
LITWA
WĘGRY”.

(4) W załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 883/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1. Po wpisie „BELGIA” dodaje się następujące wpisy:

„BULGARIA

REPUBLIKA CZESKA”.

2. Skreśla się wpis „WŁOCHY”.

3. Po wpisie „FRANCJA” dodaje się wpis „CYPR”.

4. Po wpisie „LUKSEMBURG” dodaje się wpis „WĘGRY”.

5. Po wpisie „AUSTRIA” dodaje się następujące wpisy:

„POLSKA

SŁOWENIA”.

(5) W załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 883/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1. Na początku załącznika dodaje się następujące wpisy:

„A. REPUBLIKA CZESKA

Pełna renta inwalidzka dla osób, których całkowite inwalidztwo powstało przed osiągnięciem osiemnastego roku życia, a które nie przebyły wymaganego okresu ubezpieczenia (dział 42 ustawy o ubezpieczeniu emerytalnym nr 155/1955 Coll.).

B. ESTONIA

a) Renty inwalidzkie przyznane przed dniem 1 kwietnia 2000 r. na podstawie ustawy o świadczeniach państwowych i zachowane na podstawie ustawy o państwowym ubezpieczeniu emerytalnym.

b) Renty krajowe przyznane z tytułu inwalidztwa zgodnie z ustawą o państwowym ubezpieczeniu emerytalnym.

c) Renty inwalidzkie przyznane zgodnie z ustawą o służbie w Siłach Obronnych, ustawą o służbie w Policji, ustawą o prokuraturze, ustawą o statusie sędziego, ustawą o wynagrodzeniach, emeryturach, rentach i innych gwarancjach socjalnych dla członków Riigikogu oraz z ustawą o urzędowych świadczeniach na rzecz Prezydenta Republiki.”

2. Pozycje „A. GRECJA” i „B. IRLANDIA” otrzymują odpowiednio oznaczenia „C. IRLANDIA” i „D. GRECJA”.

3. Po wpisie w pozycji „D. GRECJA” dodaje się następujący wpis:

„E. ŁOTWA

Renty inwalidzkie (trzecia grupa) na podstawie art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 1 stycznia 1996 r. o emeryturach i rentach państwowych.”

4. Pozycje „C. FINLANDIA”, „D. SZWECJA” i „E. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO” otrzymują odpowiednio oznaczenia „F. FINLANDIA”, „G. SZWECJA” i „H. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO”.

(6) W załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 883/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1. W tabelach zatytułowanych „BELGIA” i „FRANCJA” skreśla się wiersze dotyczące Luksemburga.
2. Skreśla się tabelę zatytułowaną „LUKSEMBURG”.

(7) W części 2 załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 883/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1. Na początku części 2 dodaje się następujący wpis:

„N. BUŁGARIA

Emerytury z dodatkowego obowiązkowego ubezpieczenia emerytalnego na podstawie części II tytułu II kodeksu ubezpieczenia społecznego.”.

2. Pozycje „N. FRANCJA”, „O. ŁOTWA”, „P. WĘGRY”, „Q. AUSTRIA” i „R. POLSKA” otrzymują odpowiednio oznaczenia „O. FRANCJA”, „P. ŁOTWA”, „Q. WĘGRY”, „R. AUSTRIA” i „S. POLSKA”.

3. Po wpisie w pozycji „S. POLSKA” dodaje się następujący wpis:

„T. RUMUNIA

Systemy, w których emerytury i renty wyliczane są na podstawie punktów emerytalnych.”.

4. Pozycje „S. SŁOWENIA”, „T. SŁOWACJA”, „U. SZWECJA” i „V. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO” otrzymują odpowiednio oznaczenia „U. SŁOWENIA”, „V. SŁOWACJA”, „W. SZWECJA” i „X. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO”.

(8) W załączniku IX do rozporządzenia (WE) nr 883/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1. W części I:

a) po wpisie w pozycji „F. IRLANDIA” dodaje się następujący wpis:

„G. ŁOTWA

Renty inwalidzkie (trzecia grupa) na podstawie art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 1 stycznia 1996 r. o emeryturach i rentach państwowych.”;

b) pozycja „G. NIDERLANDY” otrzymuje oznaczenie „H. NIDERLANDY” i we wpisie w tej pozycji dodaje się, co następuje:

„Ustawa z dnia 10 listopada 2005 r. o dostosowaniu pracy i dochodu do zdolności do pracy (WIA).”;

c) pozycje „H. FINLANDIA” i „I. SZWECJA” zostają odpowiednio przekształcone w „I. FINLANDIA” i „J. SZWECJA”;

d) wpis w pozycji „J. SZWECJA” otrzymuje brzmienie:

„Szwedzkie świadczenia chorobowe uzależnione od wysokości dochodu: renta chorobowa i aktywizacyjne świadczenie chorobowe (ustawa 1962:381).

Szwedzka emerytura gwarancyjna i świadczenie gwarantowane, które zastąpiły pełne szwedzkie emerytury państwowe przewidziane w ustawodawstwie o emeryturach państwowych mającym zastosowanie przed dniem 1 stycznia 1993 r. oraz pełna emerytura państwowa przyznana na podstawie przepisów przejściowych ustawodawstwa mającego zastosowanie od tej daty.”.

2. W części II:

a) po wpisie w pozycji „C. WŁOCHY” dodaje się następujące wpisy:

„D. ŁOTWA

Renta rodzinna wyliczana na podstawie zakładanych okresów ubezpieczenia (art. 23 ust. 8 ustawy z dnia 1 stycznia 1996 r. o emeryturach i rentach państwowych).

E. LITWA

a) Renty z tytułu niezdolności do pracy z państwowego ubezpieczenia społecznego wypłacane na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z państwowego ubezpieczenia społecznego.

b) Renty rodzinne i sieroce z państwowego ubezpieczenia społecznego wyliczone, zgodnie z ustawą o emeryturach i rentach z państwowego ubezpieczenia społecznego, na podstawie renty z tytułu niezdolności do pracy, którą otrzymywał zmarły.”.

b) Pozycja „D. LUKSEMBURG” otrzymuje oznaczenie „F. LUKSEMBURG”;

c) po wpisie w pozycji „F. LUKSEMBURG” dodaje się następujący wpis:

„G. SŁOWACJA

a) Słowacka renta inwalidzka i pochodna od niej renta rodzinna;

b) renta inwalidzka przyznana osobie, która stała się inwalidą będąc dzieckiem pozostającym na utrzymaniu i w przypadku której zawsze uznaje się przebycie wymaganych okresów ubezpieczenia (art. 70 ust. 2, art. 72 ust. 3 oraz art. 73 ust. 3 i 4 ustawy nr 461/2003 o ubezpieczeniu społecznym, z późniejszymi zmianami).”;

d) pozycje „E. FINLANDIA” i „F. SZWECJA” zostają odpowiednio przekształcone w „H. FINLANDIA” i „I. SZWECJA”.

3. W części III wpis „Nordycka konwencja o zabezpieczeniu społecznym z dnia 15 czerwca 1992 r.” otrzymuje brzmienie:

„Konwencja nordycka z dnia 18 sierpnia 2003 r. o zabezpieczeniu społecznym.”.

- (9) Załącznik X do rozporządzenia (WE) nr 883/2004 otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK X

SPECJALNE NIESKŁADKOWE ŚWIADCZENIA PIENIĘŻNE

(art. 70 ust. 2 lit. c)

A. BELGIA

- a) Zasiłek zastępujący dochód (ustawa z dnia 27 lutego 1987 r.);
- b) dochód gwarantowany dla osób starszych (ustawa z dnia 22 marca 2001 r.).

B. BUŁGARIA

Emerytura socjalna (art. 89 kodeksu zabezpieczenia społecznego).

C. REPUBLIKA CZESKA

Zasiłek socjalny (ustawa o państwowej pomocy społecznej nr 117/1995 Sb.).

D. DANIA

Zasiłek na koszty zakwaterowania dla emerytów i rencistów (ustawa o indywidualnej pomocy dotyczącej zakwaterowania, tekst jednolity w ustawie nr 204 z dnia 29 marca 1995 r.).

E. NIEMCY

Dochód zapewniający podstawowe utrzymanie dla osób starszych i osób o ograniczonych możliwościach zarobkowania, przyznawany na podstawie rozdziału 4 księgi XII kodeksu socjalnego.

Świadczenia na pokrycie kosztów utrzymania w ramach podstawowego zabezpieczenia dla bezrobotnych, chyba że w odniesieniu do tych świadczeń spełnione są warunki kwalifikacji do czasowego dodatku po otrzymaniu zasiłku dla bezrobotnych (art. 24 ust. 1 księgi II kodeksu społecznego).

F. ESTONIA

- a) Zasiłek dla niepełnosprawnych dorosłych (ustawa z dnia 27 stycznia 1999 r. o świadczeniach socjalnych dla osób niepełnosprawnych);
- b) państwowy zasiłek dla bezrobotnych (ustawa z dnia 29 września 2005 r. o służbach rynku pracy i o wsparciu wejścia na rynek pracy).

G. IRLANDIA

- a) Zasiłek dla bezrobotnych [(ujednolicona) ustawa o ochronie socjalnej z 2005 r., część III, rozdział 2];

b) państwowa emerytura (nieskładkowa) [(ujednolicona) ustawa o ochronie socjalnej z 2005 r., część III, rozdział 4];

c) renta dla wdów (nieskładkowa) i renta dla wdowców (nieskładkowa) [(ujednolicona) ustawa o ochronie socjalnej z 2005 r., część III, rozdział 6];

d) zasiłek dla niepełnosprawnych [(ujednolicona) ustawa o ochronie socjalnej z 2005 r., część III, rozdział 10];

e) zasiłek z tytułu przemieszczania się (ustawa o zdrowiu z 1970 r., dział 61);

f) renta dla niewidomych [(ujednolicona) ustawa o ochronie socjalnej z 2005 r., część III, rozdział 5].

H. GRECJA

Specjalne świadczenia dla osób starszych (ustawa nr 1296/82).

I. HISZPANIA

a) Gwarancja dochodu minimalnego (ustawa nr 13/82 z dnia 7 kwietnia 1982 r.);

b) świadczenia pieniężne w ramach pomocy osobom starszym i inwalidom niezdolnym do pracy (dekret królewski nr 2620/81 z dnia 24 lipca 1981 r.);

c) nieskładkowe renty inwalidzkie i emerytury określone w

art. 38 ust. 1 ustawy ogólnej o zabezpieczeniu społecznym zatwierdzonej królewskim dekretem ustawodawczym nr 1/1994 z dnia 20 czerwca 1994 r.;

d) zasiłki na wspieranie przemieszczania się i pokrycie kosztów transportu (ustawa nr 13/1982 z dnia 7 kwietnia 1982 r.).

J. FRANCJA

a) Zasiłki uzupełniające ze Specjalnego Funduszu Inwalidzkiego i Funduszu Solidarności z Osobami Starszymi (ustawa z dnia 30 czerwca 1956 r., skodyfikowana w księdze VIII kodeksu zabezpieczenia społecznego);

b) zasiłek dla niepełnosprawnych dorosłych (ustawa z dnia 30 czerwca 1975 r., skodyfikowana w księdze VIII kodeksu zabezpieczenia społecznego);

c) zasiłek specjalny (ustawa z dnia 10 lipca 1952 r., skodyfikowana w księdze VIII kodeksu zabezpieczenia społecznego).

K. WŁOCHY

a) Renty socjalne dla osób bez środków do życia (ustawa nr 153 z dnia 30 kwietnia 1969 r.);

b) renty i zasiłki dla osób cywilnych będących niepełnosprawnymi lub inwalidami (ustawy nr 118 z dnia 30 marca 1974 r., nr 18 z dnia 11 lutego 1980 r. i nr 508 z dnia 23 listopada 1988 r.);

c) renty i zasiłki dla osób głuchoniemych (ustawy nr 381 z dnia 26 maja 1970 r. i nr 508 z dnia 23 listopada 1988 r.);

d) renty i zasiłki dla niewidomych osób cywilnych (ustawy nr 382 z dnia 27 maja 1970 r. i nr 508 z dnia 23 listopada 1988 r.);

e) świadczenia uzupełniające minimalne emerytury i renty (ustawy nr 218 z dnia 4 kwietnia 1952 r., nr 638 z dnia 11 listopada 1983 r. i nr 407 z dnia 29 grudnia 1990 r.);

f) świadczenia uzupełniające zasiłki dla niepełnosprawnych (ustawa nr 222 z dnia 12 czerwca 1984 r.);

g) zasiłek socjalny (ustawa nr 335 z dnia 8 sierpnia 1995 r.);

h) dodatek socjalny (art. 1 ust. 1 i 12 ustawy nr 544 z dnia 29 grudnia 1988 r. z późniejszymi zmianami).

L. CYPR

a) Renta socjalna [ustawa o rentach socjalnych z 1995 r. (ustawa 25(I)/95), z późniejszymi zmianami];

b) zasiłek dla niepełnosprawnych z poważnym uszkodzeniem narządu ruchu (decyzje Rady Ministrów nr 38210 z dnia 16 października 1992 r., 41370 z dnia 1 sierpnia 1994 r., 46183 z dnia 11 czerwca 1997 r. i 53675 z dnia 16 maja 2001 r.);

c) specjalny zasiłek dla osób niewidomych [ustawa o zasiłkach specjalnych z 1996 r. (ustawa 77(I)/96) z późniejszymi zmianami].

M. ŁOTWA

a) Państwowe świadczenie z zabezpieczenia społecznego (ustawa o państwowych świadczeniach socjalnych z dnia 1 stycznia 2003 r.);

b) zasiłek na pokrycie kosztów transportu dla osób niepełnosprawnych o ograniczonej sprawności ruchowej (ustawa o państwowych świadczeniach socjalnych z dnia 1 stycznia 2003 r.).

N. LITWA

a) Renta z opieki społecznej (ustawa z 2005 r. o państwowych świadczeniach socjalnych, art. 5);

b) specjalny zasiłek wyrównawczy (ustawa z 2005 r. o państwowych świadczeniach socjalnych, art. 15);

c) świadczenie transportowe dla osób o ograniczonej sprawności ruchowej (ustawa z 2005 r. o świadczeniach transportowych, art. 7).

O. LUKSEMBURG

Dochód dla osób o znacznym stopniu niepełnosprawności (art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 12 września 2003 r.), z wyjątkiem osób uznanych za niepełnosprawnych pracowników i zatrudnionych na zwykłym rynku pracy lub w otoczeniu chronionym.

P. WĘGRY

- a) Roczna renta inwalidzka [dekret Rady Ministrów nr 83/1987 (XII 27) o rocznej rencie inwalidzkiej];
- b) zasiłek emerytalny o charakterze nieskładkowym (ustawa III z 1993 r. o administracji socjalnej i świadczeniach socjalnych);
- c) zasiłek transportowy [dekret rządowy nr 164/1995 (XII 27) o zasiłkach transportowych dla osób ze znacznym upośledzeniem fizycznym].

Q. MALTA

- a) Zasiłek uzupełniający [dział 73 ustawy o zabezpieczeniu społecznym (Cap. 318) z 1987 r.];
- b) emerytura [ustawa o zabezpieczeniu społecznym (Cap. 318) z 1987 r.].

R. NIDERLANDY

- a) Ustawa z dnia 24 kwietnia 1997 r. o pomocy z tytułu niepełnosprawności dla młodych osób niepełnosprawnych (Wajong);
- b) ustawa z dnia 6 listopada 1986 r. o świadczeniach uzupełniających (TW).

S. AUSTRIA

Dodatek wyrównawczy (ustawa federalna z dnia 9 września 1955 r. o powszechnym ubezpieczeniu społecznym — ASVG, ustawa federalna z dnia 11 października 1978 r. o ubezpieczeniu społecznym dla osób zatrudnionych w handlu — GSVG i ustawa federalna z dnia 11 października 1978 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników — BSVG).

T. POLSKA.

Renta socjalna (ustawa z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej).

U. PORTUGALIA

- a) Nieskładkowa państwowa emerytura i renta inwalidzka (dekret z mocą ustawy nr 464/80 z dnia 13 października 1980 r.);
- b) nieskładkowa renta wdowia (dekret wykonawczy nr 52/81 z dnia 11 listopada 1981 r.).

V. RUMUNIA

Miesięczny zasiłek dla osób niepełnosprawnych (rozporządzenie nadzwyczajne nr 102/1999 w sprawie specjalnej ochrony i zatrudnienia osób niepełnosprawnych, zatwierdzone ustawą nr 519/2002).

W. SŁOWENIA

- a) Emerytura państwowa (ustawa z dnia 23 grudnia 1999 r. o ubezpieczeniu emerytalnym i rentowym);
- b) dodatek do dochodu emerytów i rencistów (ustawa z dnia 23 grudnia 1999 r. o ubezpieczeniu emerytalnym i rentowym);
- c) zasiłek na pokrycie kosztów utrzymania (ustawa z dnia 23 grudnia 1999 r. o ubezpieczeniu emerytalnym i rentowym).

X. SŁOWACJA

- a) Korekta przyznana przed dniem 1 stycznia 2004 r. w przypadku emerytur stanowiących jedyne źródło dochodu;
- b) renta socjalna przyznana przed dniem 1 stycznia 2004 r.

Y. FINLANDIA

- a) Zasiłek z tytułu niepełnosprawności (ustawa o zasiłkach z tytułu niepełnosprawności, 124/88);
- b) zasiłek mieszkaniowy dla emerytów i rencistów (ustawa w sprawie zasiłku mieszkaniowego dla emerytów i rencistów, 591/78);
- c) świadczenie wspierające wejście na rynek pracy (ustawa o zasiłkach dla bezrobotnych 1290/2002);
- d) specjalna pomoc dla imigrantów (ustawa o specjalnej pomocy dla imigrantów, 1192/2002).

Z. SZWECJA

- a) Dodatki mieszkaniowe dla osób otrzymujących emerytury lub renty (ustawa 2001:761);
- b) pomoc finansowa dla osób starszych (ustawa 2001:853)..

AA. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

- a) Państwowy kredyt emerytalno-rentowy [ustawa z 2002 r. o państwowym kredycie emerytalno-rentowym (Irlandia Północna)];
- b) zasiłki dla poszukujących pracy uzależnione od wysokości dochodu [ustawa z 1995 r. o poszukujących pracy i rozporządzenie z 1995 r. o poszukujących pracy (Irlandia Północna)];

c) dodatek do dochodu [ustawa z 1992 r. o składkach i świadczeniach z zabezpieczenia społecznego i ustawa z 1992 r. o składkach i świadczeniach z zabezpieczenia społecznego (Irlandia Północna)];

d) zasiłek dla osób niepełnosprawnych – część dotycząca przemieszczania się [ustawa z 1992 r. o składkach i świadczeniach z zabezpieczenia społecznego i ustawa z 1992 r. o składkach i świadczeniach z zabezpieczenia społecznego (Irlandia Północna)].”.

(10) W załączniku XI do rozporządzenia (WE) nr 883/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1. po wpisie w pozycji „A. BELGIA” dodaje się następujący wpis:

„B. BUŁGARIA

Art. 33 bułgarskiej ustawy o ubezpieczeniu zdrowotnym stosuje się do osób, dla których Bułgaria jest właściwym państwem członkowskim zgodnie z rozdziałem I tytułu III niniejszego rozporządzenia.”.

2. Pozycje „B. REPUBLIKA CZESKA”, „C. DANIA”, „D. NIEMCY”, „E. ESTONIA”, „F. GRECJA”, „G. HISZPANIA”, „H. FRANCJA”, „I. IRLANDIA”, „J. WŁOCHY”, „K. CYPR”, „L. ŁOTWA”, „M. LITWA”, „N. LUKSEMBURG”, „O. WĘGRY”, „P. MALTA”, „Q. NIDERLANDY”, „R. AUSTRIA”, „S. POLSKA”, „T. PORTUGALIA”, „U. SŁOWENIA”, „V. SŁOWACJA”, „W. FINLANDIA”, „X. SZWECJA” i „Y. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO” otrzymują odpowiednio oznaczenia „C. REPUBLIKA CZESKA”, „D. DANIA”, „E. NIEMCY”, „F. ESTONIA”, „G. IRLANDIA”, „H. GRECJA”, „I. HISZPANIA”, „J. FRANCJA”, „K. WŁOCHY”, „L. CYPR”, „M. ŁOTWA”, „N. LITWA”, „O. LUKSEMBURG”, „P. WĘGRY”, „Q. MALTA”, „R. NIDERLANDY”, „S. AUSTRIA”, „T. POLSKA”, „U. PORTUGALIA”, „W. SŁOWENIA”, „X. SŁOWACJA”, „Y. FINLANDIA”, „Z. SZWECJA” i „AA. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO”.

3. Po wpisie w pozycji „U. PORTUGALIA” dodaje się następujący wpis:

„V. RUMUNIA

Brak.”.